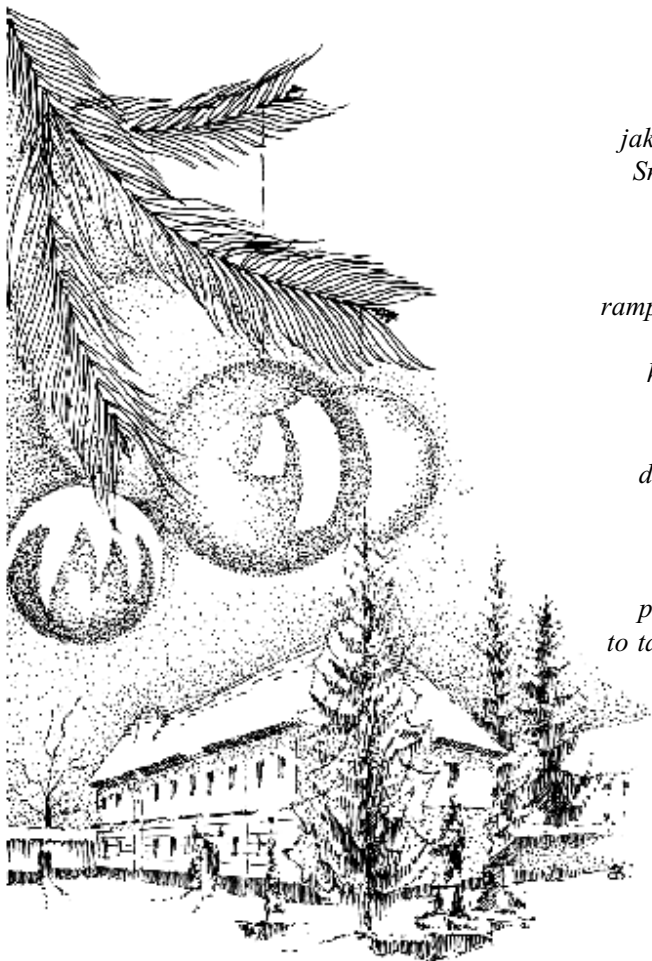

Hvězdička

ČTVRTLETNÍK OBCE NEZAMYSLICE, ROČNÍK 6., VYDÁNÍ 20., ZIMA 2002

*Tiše a ochotně
purpura na plotně
voní, stále voní,
nikdo si nevšimá,
jak život mění se v dým.
Snad jenom v podkroví
básníci bláhoví
pro ni slzy roní,
hrany jí odzvoni
rampouchem křišťálovým.
Slunce se vynoří,
hned však se k pohoří
skloní, rychle sklóní,
a pak se dostaví
dlouhá a pokojná noc.
Tiše a ochotně
purpura na plotně
voní, stále voní,
pak už k nám vklouzlo
to tajemné kouzlo Vánoc.*

Jiří Suchý

Slovo starosty

Vážení spoluobčané!

V uplynulém čtvrtletí skončilo volební období předchozího zastupitelstva obce a volbou byl dán mandát zastupitelstvu novému, které se obměnilo pouze v jedné osobě. Složení rady obce doznalo změny u dvou členů. Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem voličům za jejich důvěru jménem všech zvolených členů zastupitelstva i jménem svým. Zároveň chci přislíbit, že budeme společně usilovat o hezčí tvář naší obce a o příjemnější život občanů, kteří v ní žijí.

Současně chci požádat občany o maximální spolupráci se zastupitelstvem obce, s pracovníky obce i obecního úřadu. Často je slyšet názor: „Já si platím daně. Já nic dělat nemusím. To je pozemek obce.“. Tento svérázný výklad a neplnění svých občanských povinností je naprosto liché. Dovolím si jen trochu uvést věci na pravou míru. V prvé řadě bych chtěl vysvětlit pojem obec. Cituji zákon o obcích, §1: „*Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce*“. §2: „*Obec je veřejnoprávní korporací, má svůj majetek*“. Zkráceně řeknu, že jsme svým trvalým bydlištěm součástí tohoto společenství, a že majetek obce slouží každému z nás. Již od vlády Marie Terezie platí, a v našich soudobých zákonech žádná změna nenastala, že chodník před domem má za povinnost uklízet v létě i v zimě vlastník přilehlé nemovitosti. Za úraz na náledí před vaším domem jste odpovědní, a to i tehdy, pokud patří obci.

Před nedávnem jsem navštívil sousední Rakousko a zajímal jsem se právě o tyto zvyklosti. Mohu sdělit, že naše dosavadní postupy jsou podobné. Stejně i u nich seče obec venkovní travnaté plochy. Vlastník uklízí chodníky a stará se o další zeleň, to je o záhony, truhlíky a květináče umístěné na přilehlých veřejných plochách. Sadbový materiál pro tento účel dodává obec. Budování chodníků, komunikací a vjezdů zajišťuje rovněž obec až po hranici pozemku soukromého vlastníka. Lze říci, že tento model v naší obci ctíme, dokonce jsme došli k tomu, že vjezdy postupně dobudujeme. Chceme však od občanů, aby se věnovali úklidu chodníků a péči o záhony, truhlíky apod. Nechceme, aby byly prováděny svévolné zásahy do zeleně včetně výsadby bez předchozí konzultace a také nepovolené zásahy do zařízení obce (chodníky, světla, stěhování laviček atd.). V příštím roce chceme uplatnit práva a povinnosti také při užívání hřbitova, kde dochází dnes k nehlášeným stavebním úkonům, neudržování hrobů, nerespektování místa určeného při ukládání odpadů i ke krádežím. Obec je provozovatelem pohřebiště a kromě toho, že bude investovat do chodníků, vody, kanalizace a osvětlení, musí dle zákona uzavřít řádné smlouvy o pronájmu hřbových míst. Mimo tento

úkol nás čeká řada dalších, které vyplynou z rozpočtu, jehož návrh se právě připravuje. Jeho tvorba nebude lehká, a to zejména z důvodu podstatně nižších příjmů než naše obec měla v uplynulých letech. Nicméně, musíme hospodařit s tím, co máme. Nosnou investiční akcí, hrazenou převážně ze státního rozpočtu, bude i nadále „Dostavba a rekonstrukce základní školy“, zahájená v letošním roce výstavbou školní stravovny. O ostatních akcích bude teprve rozhodnuto.

V závěru roku bylo realizováno základní technické vybavení v ulici 30. dubna pro výstavbu rodinných domků. V současné době je položen plyn, vodovod, kanalizace a rozvod NN. Ve Vyškovské ulici jsou těsně před dokončením čekárny na autobusových zastávkách. Dosázeno bylo na „Hliníku“ několik desítek stromků. Mimochodem letos ukázaly svou chuť k životu díky péči pracovníků na veřejně prospěšných pracích. Nahrazeno bylo ukradené oplechování atik na smuteční obřadní síni a shozená zídka. Mimo jmenované akce byl prováděn úklid trávníků, listů i komunikací, které jsou vlivem deštivého podzimu, zpožděných zemědělských prací a stavby dálnice značně znečišťovány. Zásluhou technického dozoru stavby dálnice a dodavatelů stavby bylo vybudováno zpevnění cesty do zahrady mateřské školy. V Těšicích byla pokryta střecha kapličky, včetně oplechování. Práce formou sponzorského daru prováděla firma Moravastav s.r.o. Kroměříž, která je ukončí v roce 2003. V Těšicích byla úspěšně zahájena komplexní pozemková úprava. Její dokončení se předpokládá do konce roku 2003. Významným gestem státu, který v tomto případě zastupoval okresní pozemkový úřad, bylo předání obci „Polní cesty Mořice-Nezamyslice“ v hodnotě díla 3 102 000,- Kč. Cesta je velmi využívána, bohužel i neukázněnými řidiči, kteří porušují zákaz vjezdu motorových vozidel.

Podrobnější hodnocení roku bude předmětem příštího vydání.

Na závěr dnešního příspěvku bych chtěl všem občanům naší obce poděkovat za spolupráci, za pomoc postiženým povodněmi, za příspěví ve sbírkách a účast ve volbách do zastupitelstva obce. Chci rovněž využít této příležitosti, abych všem popřál krásné prožití svátku vánočních v rodinném kruhu nebo v blízkosti přátel a do nového roku přeji všem hodně zdraví, štěstí a Boží požehnání.

Jiří Doubrava

Z kroniky

Vstupujeme do dalšího roku svého života, který končí číslicí tři, o které jsou mnozí přesvědčeni, že přináší štěstí. Abychom se mohli přesvědčit o pravdivosti tohoto tvrzení, nahlédněme do historie naší obce a připomeňme si významné události z let, která rovněž končila trojkou.

► 1353 - půl osady, to jest dvě „popluží“, jedenáct lánů, čtyři menší podsedky,

dvě krčmy, mlýn a půl kostelního práva prodal Bušek z Nezamyslic bratřím Janu a Drslavu z Kravař.

- ▶ 1373 - byla prodána i druhá půle obce pánu Ctiborovi z Cimburka.
- ▶ 1383 - celou obec prodává augustiniánskému řádu kanovníků se sídlem v Olomouci. A to bylo dobré, protože pod jejich správou se nezamyslickým poddaným vedlo mnohem lépe než na okolních panstvích.
- ▶ 1643 - zvláště kruté pustošení obce zažili obyvatelé v tomto roce, kdy císařská vojska přehající před Švedy zničila pole i usedlosti. Pole rozdupána, ves vypálena, obyvatelé se rozutekli do vzdálených lesů. Mnozí se již nevrátili. Z šedesátky usedlostí polovina zcela zpustla.
- ▶ 1663 - teprve v tomto roce můžeme číst radostnější zprávu o tom, že většina usedlostí je obsazena „majetníky“.
- ▶ 1803 - na východním okraji obce v blízkosti fary byla postavena přízemní školní budova.
- ▶ 1813 - Rakousko-uherská říše potřebovala nutně peníze. A tak došlo k tomu, že 13. října byly Nezamyslice prodány za 76 tisíc zlatých hraběti Segurovi.
- ▶ 1863 - jistě radostný rok. Jen pár desítek kroků od malé školičky se otevřela dětem zcela nová, dvojtřídní, veliká, dokonce poschod'ová školní budova.
- ▶ 1913 - velikonoční svátky se zapsaly černě do historie obce. O velikonoční neděli 23. března při přípravě koblih vznikl u Synků v čísle 81 požár, který zachvátil a zničil celkem osm sousedních domků na „Pazderně“.
- ▶ 1923 - na tento rok naopak budou v dobrém vzpomínat naši „nimrodi“. Ano, právě v tomto roce vznikla první „Myslivecká jednota“.
- ▶ 1933 - také tento rok se dobře zapsal založením katolické tělovýchovné jednoty Orel, o kterou marně několik let usiloval zdejší kaplan P. Srovnalík.
- ▶ 1963 - není pochyb o tom, že tento rok můžeme označit za šťastný. Dokončené koupaliště se uvádí do provozu a přináší mnohým občanům, především těm nejmenším, velkou radost.
- ▶ 1973 - v tomto roce to byly hned dvě radostné události. U nádraží byla dokončena stavba a také se otevřela prodejna tolik potřebných stavebnin pro rychle se rozvíjející výstavbu nových rodinných domků v obci a 18. listopadu se poprvé vstupovalo do nové obřadní síně v budově obecního úřadu.
- ▶ 1993 - ani tento rok nemůžeme označit jinak než příznivý. Byla dokončena výstavba vodovodu.

Jak vidíte, převládají kladné zprávy nad těmi chmurnými. Kéž bychom stejně kladně mohli za rok hodnotit i ten, do něhož vstupujeme a do kterého vám pevně zdraví, pohodu a mnoho úspěchů přeje kronikář.

Za pár dnů začneme odpočítávat lednové dny. Většina především těch dříve narozených „pamětníků“ nás přesvědčuje o tom, jaké to bývávaly zimy. Sněhu po kolena a mrzlo, až praštělo. Bylo tomu skutečně tak? Přečtěte si několik písemných záznamů ve farní kronice, psané rukou pana děkana P. Františka Kvapila:

▶ 7.1.1936 Po večeři, bylo tak kolem sedmé, jsem si vyšel za psem na dvůr a tu se ozvalo od Mořic hřmění. Následovalo blýskání a další hrboucení. Někde nad Hostýnem musela být pěkná bouřka.

▶ 7.1.1937 Ráno poprchalo. V poledne, při návratu ze školy v Mořicích, už pěkně přšelo. A jak bylo teplo!

▶ 13.1.1938 Je čtvrtek. Včera ještě přšelo. Sníh zmizel. Je po sanici. Po obědě jdu do Mořic. Obloha na východě tmavá. A najednou od Prostějova až po Kroměříž velikánská duha.

▶ 25.1.1938 Od osmi do desíti hodin pozorujeme ze dvora nádheru polární záře. To zas bude řečí, že nám přinese válku!

▶ 29.1.1939 Teploměr vyšplhal až na 18 stupňů.

Tak vidíte, že i leden má právo na nějaká ta překvapení.

Polní cesta Mořice - Nezamyslice

Projekt této stavby, realizované v komplexní pozemkové úpravě pro katastrální území Nezamyslice i Mořice, vychází z historického faktu, že tato cesta v nezpevněné podobě zde byla již v minulosti. Tehdy to byla zkratka pro koňské povozy, odvážející cukrovou řepu do Němčic, zejména v době, kdy svou činnost ukončil cukrovar v Doloplazích.

Hlavním účelem nově vybudované cesty je zajištění obslužnosti přilehlých zemědělských pozemků, což je cílem komplexní pozemkové úpravy. Druhým a neméně důležitým významem je zajištění bezpečnosti chodců a cyklistů, kteří chtějí do jedné či druhé obce, případně do Němčic. Užitím této trasy se vyhnou hustému provozu na silnici I/47 (Brno-Kroměříž). Časem bude cesta ještě příjemnější o vzrostlou doprovodnou zeleň.

Celková délka cesty je 1,532 km. V katastru obce Nezamyslice měří délka úpravy 699 m. Hodnota díla, které bylo předáno 28.11.2002 obcím, je 7 357 435,- Kč. Naše obec si připíše hodnotu 3 102 831,- Kč a zároveň tím získá starost nad péčí o tento úsek cesty i přilehlou zeleň. Už na samém začátku nám dělají vrásky neukáznění řidiči, kteří porušují zákaz vjezdu a ohrožují cyklisty a chodce. Není to bezohledné? Žádám všechny občany, aby řidičům jejich chování netrpěli. Jinak přeji všem šťastnou cestu.

Jiří Doubrava

Setkání s prezidentem

Před ukončením volebního období zastupitelstva obce Nezamyslice jsem obdržel osobní pozvání od prezidenta ČR Václava Havla na setkání primátorů a starostů, které se uskutečnilo dne 16.10.2002 ve Španělském sále Pražského hradu.

Volba byla jednoznačná. Takové pozvání se neodmítá. Bylo poctou pro mne i celou naši obec. Zúčastnil jsem se spolu s pěti starosty obcí okresu Prostějov. Sešlo se nás něco kolem šesti set.

Pan prezident přišel za zvuku fanfár hudby hradní stráže. Nechyběli ani pánové Špaček, Mathé, primátor Prahy Igor Němec a spousta známých tváří. Scházela jen první dáma. Pan prezident nás přivítal, poděkoval nám za práci, popřál nám i vám všem hodně zdraví, štěstí, pohody a úspěchů při budování našich obcí. Požádal nás, abychom vám jeho přání vyřídili. Využívám této příležitosti ke splnění jeho přání. Následovaly zdravice zástupců svazů a spolků obcí. Na závěr jsme byli pozváni k malému občerstvení. Tím byl dobrý guláš s banketkami, koláčky, káva, pivo, víno bílé i červené. Při vzájemném povídání jsme něco ochutnali. Mezi námi procházel pan prezident s doprovodem. Dostalo se také na nás. Měl jsem možnost mu podat ruku a pozdravit jej za nezamyslické občany. Pak jsme utvořili skupinu na společné foto. Ihned na to pokračoval dál. Po nějaké chvíli jsme opustili také my Rudolfovu galerii, kde bylo pohoštění. Odjeli jsme domů. Zůstala nám pouze vzpomínka na setkání s prvním prezidentem České republiky. Napadá mne, kdo bude příštím, jaký bude a bude-li někdy opět možnost se s ním setkat.

Jiří Doubrava

Chovatelé poštovních holubů

Spolek chovatelů poštovních holubů - takový byl tehdy název spolku, který se zabýval chovem a závody poštovních holubů. Tento byl založen v dobách první republiky v nedalekých Dobromilicích a bylo mu přiděleno evidenční číslo 029. To znamenalo, že to byl jeden z prvních spolků u nás. Členy spolku byli chovatelé z celého okolí. U nás v té době nebyli žádní chovatelé těchto opeřenců. Jelikož se tehdy posílali holubi na závody jedině drahou, měl tento spolek své středisko v místě, kde se předávali holubi do vlaků, a to bylo v Nezamyslicích. V průběhu druhé světové války byl chov, ale především jakékoliv závody těchto holubů přísně zakázány.

Ale hned po ukončení války probíhaly první závody. To byl důkaz, jak byly

tyto výhružné zákazy plněny. A v naší obci se objevují první, a to především mladí chovatelé. Jan Soušek, Zdeněk Oulehla, Mojmír Vykoupil a František Zbořil. Později to byl Jan Látal a Jaroslav Uličný. Rozvíjející se činnost spolku však netrvala dlouho. V padesátých letech bylo nařízeno, že dosavadní spolky chovatelů poštovních holubů mohou nadále vyvíjet svou činnost jedině v rámci a pod patronací Svazu pro spolupráci s armádou, která byla všeobecně nazývána „Svazarm“. A právě v této nelehké době vznikla samostatná organizace v Nezamyslicích, do níž byly soustředěny i spolky Kojetín, Prasklice a také nejstarší Dobromilice. To se psal rok 1952. Tato organizace měla celkem 40 členů.

V roce 1956 bylo založeno Oblastní sdružení chovatelů poštovních holubů Prostějov. V něm se soustředily organizace Prostějov, Nezamyslice, Vyškov, část okresu Brno-venkov, Kroměříž a další. To již byla organizace čítající 200 členů. Naši členové byli velmi vytíženi, neboť na delší zahraniční závody se posílali holubi z Nezamyslic zvláštním rychlíkovým vagónem a museli se postarat o jejich nakládku. Teprve v roce 1970 se objevovaly první speciální kamiony na přepravu holubů. To byla také příčina štěpení původní velké organizace na menší jednotky. Z naší nezamyslické se oddělil Kojetín a Prasklice. Vznikla nová organizace - Dřínov. A tak nás zůstalo jen 18. Všichni jsme smrtelní. Ani „holubáři“ nejsou výjimkou. A tak v současné době je nás 12, jako apoštolů.

Po sportovní stránce jsme začleněni do Oblastního sdružení „Haná“ Olomouc. Tato organizace má 220 členů. Každoročně pořádá nejméně dvacítku závodů. A to jak v tuzemsku, tak se také zúčastňuje závodů v zahraničí. Své miláčky posíláme do Německa, Nizozemska či Belgie, aby prokázali své schopnosti.

A že naši chovatelé dobře reprezentují obec, o tom svědčí výsledky závodní sezóny v r. 2002. V „Mistrovství OS Haná“, v němž soutěžilo 80 chovatelů, získal prvenství Jaroslav Uličný, devátý byl Jan Soušek a patnácté místo získal Josef Tydlačka. V „Mistrovství OS Haná“ z 220 chovatelů byl Jaroslav Uličný šestý. Na „Královském mistrovství střední Moravy“ získal Jaroslav Uličný 7., Jan Soušek 75. a Josef Tydlačka 113. místo z 669 chovatelů. A z téhož mistrovství na dlouhých tratích, v němž soutěžilo 660 chovatelů, byl Jaroslav Uličný 11., Soušek 38., Tydlačka 111. a Lubomír Crhan 112.

Až uvidíte na střeše tyto krasavce nebo až obrátíte k nebi zrak na jejich rychle letící hejnkou, připomeňte si, že tito nenápadní opeřenci se dokáží bezpečně vrátit do svého holubníku po několikahodinovém převozu v uzavřeném prostoru do místa startu a po překonání vzdálenosti i přes tisíc kilometrů.

Současným členům Lubomíru Crhanovi, Janu Hrudovi, Františku Kroupovi, Janu Látalovi, Rostislavu Petrovi, Janu Souškovi, Ladislavu Staňkovi, Bohumilu Svozilovi, Josefu Štěpánkovi, Josefu Tydlačkovi, Jaroslavu Uličnému a Václavu

Zbožínkovi je třeba popřát mnoho radosti z chovu i výsledků jejich holubů.

Jan Soušek

Haló, lidi ...

A už je to tady. Zatím nám sníh ještě neukryl pod svou studenou peřinu zdroje potravy, ale věřte, že není jednoduché přežít s prázdným volátkem jen jednu noc, kdy nám mrazivý vítr načechrává peří a mráz štípe do nožiček.

Že jste nám ještě nepřipravili nějaké to krmítečko, v němž bychom vždy našli dostatečné množství semínek tak nutných a potřebných pro naše přežití zimního období? Jenom nám nenabízejte drobečky pečiva a chleba. To nás zabijí! Ani nevařenou rýži ne. Víte, jaké jsou to pak bolesti, když se naše útroby napínají silou bobtnajících rýžových zrn? Jó, to na zavěšeném loji, to si smlsnem!

A co za to? My vás pobavíme svým rejdním líp než televize, a když nám pomůžete zachránit si život, tak vám budeme po celý rok ošetřovat zahrady a sady.

sýkorky, vrabčáci, strnadi, červenky, hýlové, dlasci a další krasavci

Oddíl Sokola

Vzpomínám na naše začátky .....

Po dobrém obědě by si měl starší člověk zdřímnout. Chtěl jsem, ale podivný ruch na ulici mi to nedovolil. Plná ulice drahých aut se zvláštními nosiči kol na střeše. A ta kola! No, zíral jsem. Když jsem pak na startovní čáře viděl tu barevnou přehlídku pohádkových dresů, přileb, brýlí, rukavic a zvláštní obuvi, nemohl jsem jinak, než zavzpomínat.

Co to je padesát let? A co se všechno změnilo ve sportu, který nám, tehdy mladým klukům, učaroval?

A protože to bylo právě před padesáti lety, měly by tyto řádky přimět ty starší ke vzpomínkám a ty mladší a mladé k zamyšlení, zda by nechtěli obnovit slávu nezamyslické cyklistiky, když mají v současné době tolik příležitostí.

Jak to vlastně bylo?

On to vlastně spískal Bedřich Nezdařil a Mojmír Vykoupil. Ti přišli s nápadem založit vlastní cyklistický oddíl. V té době to nebylo tak jednoduché. Ale odvaha a silná vůle dokáže mnohé. Moc jim pomohl Rostislav Oulehla z Němčic. Byl to bývalý závodník, výborný mechanik a dobrý funkcionář a neocenitelný rádce při zakládání oddílu a začátku činnosti. Také jeho materiální výpomoc nebyla marná. A když do nově založeného oddílu přestoupili Jan Soušek, František Keller, Josef Keller, Zdeněk Oulehla a Slávek Košař, kteří byli členy Sokola Němčice a pro

jeho barvy také závodili, bylo vyhráno.

Nový oddíl Sokola Nezamyslice se věnoval převážně silniční cyklistice. V té době jsme bez zvláštní pomoci a příspěví jezdili téměř každou neděli po závodech na území celé Moravy. Kdo by nám taky co dal? Po dnešních „sponzorech“ ani vidu ani slechu. Spíš bychom našli v „Hliníku“ „perníkovou chaloupku“ než nějakého dobrodince. Všechno jsme si platili z vlastních kapes. Ještěže opravy našich „strojů“, často velmi pošramocených, nám ochotně dělal téměř „zadarmiko“, anebo jen za lidovou cenu náš „Rost’a“. Jednota Sokol, jejímiž členy jsme byli, nám hradila jen cestu na závod. Zpáteční už zase za své. A protože peněz nikdy nebylo dost, jelo se zpátky na kole. Tak jsme se vraceli po těžkém závodě z Ostravy, Znojma, Zlína, Moravského Písku a dalších míst. No a po ujetí třeba i 150 km dlouhé tratě to nebyla procházka rajskou zahradou. Ale zvládlo se to vždy. Vždyť nám bylo dvacet!

V samotných Nezamyslicích jsme tehdy uspořádali také závody. V r. 1953 se jel okruh Nezamyslice, Mořice, Němčice, Víceměřice, Nezamyslice. Start a cíl byl před sokolovnou. Účast závodníků nečekaně veliká. Třetí ročník tohoto závodu se trochu pozměnil. Trať se prodloužila o Dřevnovice a Těšice. Důvod byl jediný. Vyhnout se přejezdu se závory, které si s námi při závodech zalaškovaly. Start a cíl byl na Vyškovské ulici před Župkovým. V té době zde bydlel Theodor Novotný, který nám ve dvoře připravil šatny i umývárny. Se vším byla spokojena i naše velká „esa“, vracející se z etapového závodu kolem Slovenska.

Z nezamyslických závodníků nejvíce závodů absolvovala dvojice Jan Soušek a František Keller. Tito měli při odvodu slíbenou službu v ATK Praha. Franta se na vojně ke kolu vůbec nedostal. Jenda jezdil za DA Martin a druhý rok DA Bratislava. Po návratu z vojny se ještě jel u nás okresní přebor na trati Nezamyslice-Kroměříž a zpět. Tento tehdy vyhrál Jan Soušek.

Pak byla plná hlava jiných zájmů i větších starostí a naše „miláčky“ jsme pověsili na hřebík.

Ted’ už jenom vzpomínáme. Tož tak, stařečci!

Jan Soušek

Tříkrálová sbírka

Vážení spoluobčané!

Blíží se opět sváteční dny, které bývají naplněny mnohem větším porozuměním s utrpením a nouzí jiných, kdy se naše nitro naplňuje mnohem větším množstvím soucitu a lásky k bližním a zejména trpícím lidem a kdy se i naše dlaň mnohem lehčeji a štědrěji otvírá pro poskytnutí dárku tomu, kdo o něj žádá.

Stejně jako v letech minulých ve dnech blížícího se svátku Tří králů se obrátí

Sdružení České katolické charity prostřednictvím trojice lidí vybraných naší farností na vás o příspěvek na naše nejpotřebnější spoluobčany. Svůj příspěvek vložíte do zapečetěné kasičky, která se v průběhu dalších dnů otvírá na obecním úřadě v přítomnosti pověřeného člena Charity, obecního úřadu a farnosti. O vybrané částce a jejím využití budete pak informováni obecním rozhlasem, vývěsní skříňkou, zpravodajem obecního úřadu Hvězdička a zpravodajem farnosti Rosa.

Občané naší obce projeví již několikrát svoji štědrost a věříme, že i letos tomu nebude jinak.

*Mgr. P. František Foltýn, děkan
Jiří Doubrava, starosta*

Adventní věnec

Na adventním věnci hořely čtyři svíce. V místnosti bylo naprosté ticho. Takové ticho, že bylo slyšet, co si ty čtyři svíčky vyprávěly. První vzdychla a řekla: svíce zablikala a řekla: „*Já se jmenuji Pokoj. Moje světlo svítí, ale lidé nemají pokoj a bojují mezi sebou. Nechtějí mír.*“. Její světlo se zmenšovalo, až zhaslo docela. Druhá svíce zablikala a řekla: „*Já se jmenuji Víra. Ale jsem přebytná. Lidé nechtějí o Bohu nic vědět. Nemá smysl, abych svítila.*“. Místností se přehnal průvan a druhá svíce zhasla. Potichu a smutně se přihlásila o slovo třetí svíce: „*Já se jmenuji Láska. Už nemám sílu dál hořet. Lidé mě dávají stranou. Vidí jen sami sebe a ne druhé, které by měli milovat.*“. A svíce zablikala naposled. Vtom přišlo do místnosti dítě. Pohlédlo na svíce a řeklo: „*Ale, ale, proč nesvítíte?*“. A bylo mu skoro do pláče. Tu promluvila čtvrtá svíce: „*Neboj se! Pokud hořím já, můžeme zapálit i ostatní svíce. Já se jmenuji Naděje.*“. A dítě zapálilo pomocí této svíce ostatní.

Se souhlasem přetištěno z „Rosy“

Poděkování

Chci na tomto místě poděkovat manželům Vrtalovým., Nezamyslice č.p.323, kteří letos již po čtvrté dovolili vyřezat ze své předzahrádky vzrostlý smrk a použít ho jako vánoční strom naší obce na nám. děk. Fr. Kvapila. Stejně jako v předchozích letech, zajistila jeho pokácení firma MIFAN pana ing. Milana Ilgnera z Koberic. Pracovníci obecního úřadu jej umístili před sochy u kostela a zajistili spolu s panem Vladimírem Matouškem jeho vyzdobení a osvětlení., Také jim patří poděkování za vytvoření předvánoční nálady.

Jiří Doubrava

Informace pro občany

V pondělí 23.12.2002 v době od 8.00 do 10.00 hodin se uskuteční den otevřených dveří ve zrekonstruované vývařovně a jídelně Masarykovy ZŠ Nezamyslice, na který srdečně zveme širokou občanskou veřejnost.

Oznamujeme občanům, že v pondělí 23.12.2002 a v úterý 31.12.2002 se nebude na Obecním úřadě v Nezamyslicích úřadovat.

Svoz komunálního odpadu v r. 2003 bude v naší obci zajišťovat opět firma A.S.A. Litovel. Poplatek zůstává nezměněn, tj. 250,- Kč na trvale hlášenou osobu a rok. Splatnost poplatku bude **od 13. ledna do 28. února 2003** hotově v kanceláři obecního úřadu. Cyklus odvozu bude zachován 1x za dva týdny. První svoz v roce 2003 proběhne v pondělí 6. ledna.

Lékařská služba první pomoci od 1.1.2003

Vážení spoluobčané,

odbor zdravotnictví krajského úřadu přebírá od ledna 2003 od referátů zdravotnictví okresních úřadů úkol zajistit činnost Lékařské služby první pomoci (LSPP) a Zdravotnické záchranné služby (ZZS) v Olomouckém kraji. Výkonem LSPP je únosná míra zátěže lékařů dlouhodobě překračována, proto dochází v celé ČR k významné redukci pohotovostních služeb. Toto opatření se týká rovněž LSPP Němčice nad Hanou, která bude k 31.12.2002 zrušena. **Od 1.1.2003 budou zajišťovat zdravotnickou péči lékaři LSPP Kojetín.** Začátek LSPP je stanoven ve všední den na 17 hodin, ve dnech pracovního klidu na 8 hodin. Návštěvní služba lékaře při LSPP bude v indikovaných případech vykonána u návštěv nahlášených do 22 hodin. Po 22. hodině má občan možnost dopravit se k ošetření do ordinace LSPP, která zajišťuje ambulantní pohotovostní péči do rána. LSPP Kojetín má telefonní číslo 581764000.

V případech bezprostředního ohrožení života, u závažných onemocnění a stavů působících náhlé utrpení nebo bolest poskytuje léčebnou péči nepřetržitě **Zdravotnická záchranná služba** posádkami Rychlé lékařské pomoci (RLP) a Rychlé zdravotnické pomoci (RZP) - telefon č. 155.

Přijměte, prosím, tuto informaci s pochopením.

Mikoláš Aleš - Prosinec

Hvězdička, čtvrtletník obce Nezamyslice. Redaktoři: členové OZ, pracovníci OÚ, kronikář obce Mgr.Bohumil Outrata a ostatní dopisovatelé z řad členů organizací a občanů obce; grafická úprava: Lukáš Doubrava; obrázek na titulní straně: Mgr.Bohumil Outrata; tisk a vydavatel: OÚ Nezamyslice, Tjabinova 111; vydáno 17. prosince 2002.